

Maj Marie Carlsen:

Sekundær infertilitet er forbundet med stor skyld og skam

Af journalist Anne Buur

Maj Carlsen venter sit andet barn til sommer, men vejen dertil har været uendelig hård og fyldt med sorg undervejs. Særligt da ønsket om barn nummer to for alvor voksede sig stort og begyndte at påvirke familielivet i en negativ retning. For er det ok at føle, at der mangler en brik i livets puslespil, når man allerede har fået et barn? Eller er det et tegn på grådighed, når man kæmper en indædt kamp mod biologien for at få sit største ønske om en familie, bestående af to børn og to voksne, opfyldt?

Sekundær infertilitet

Definitionen på sekundær infertilitet er, når man ikke kan blive gravid, eller fuldføre en graviditet, selvom man tidligere har fået et barn. Årsagerne til sekundær infertilitet er ofte nogle af de samme, som man ser ved primær infertilitet, f.eks. nedsat sædkvalitet.

Sekundær infertilitet er ikke et emne, der får ret meget medieomtale i Danmark. Selv blandt ufri-villigt barnløse kan der herske en opfattelse af, at "rigtig" barnløshed kun omfatter de personer, som endnu ikke har oplevet at blive forældre. Ikke desto mindre er sekundær infertilitet meget mere udbredt, end man skulle tro. Det samme er sorgen over ikke at kunne give sit barn en søskende, og skabe den familie, man ønsker.

LFUB har talt med Maj Carlsen om sorgen og skammen, som for alvor rammer, når det brændende ønske om barn nummer to ikke ser ud til at blive indfriet.

Ryggen mod muren

"Jeg var på det tidspunkt blevet 41 år, og det var virkelig et chok for mig, at chancen for at opnå en graviditet var blevet så meget dårligere end ved vores første barn. Efter at have forsøgt med to fryseæg og et friskt IVF-forsøg, uden held, var jeg helt slået ud. Jeg kunne ikke være i min krop, og begyndte at løbe ture om natten," fortæller Maj.

Hun følte, at hun stod med ryggen mod muren. Det biologiske ur tikkede hurtigere og hurtigere, og midt i det hele var der hensynet til hendes mand, som i en alder af 50 år ikke oplevede ønsket om endnu et barn lige så stort og altoverskyggende som Maj.

Fryseforsøget efterfulgt af et friskt forsøg var derfor et kompromis parret havde indgået i håbet om, at det var nok til at indfri ønsket om en lillesøster eller lillebror til deres søn. Da det ikke lykkedes at blive gravid, ønskede Maj at fortsætte i fertilitetsbehandling. Hun var ikke parat til at lægge drømmen om endnu et barn på hylden. Med sin nye viden om alderens indvirkning på fertiliteten, var hun nu bevidst om, at der sandsynligvis skulle flere behandlinger til. Det sagde Majs mand dog nej til.

Efter at have været i fertilitetsbehandling, blev Maj gravid på naturlig vis. Men lykken varede kort. Under en ferie i sommerhus med familien, aborterede Maj spontant, da hun var syv uger henne.

"Min verden styrtede helt sammen. Det er svært, når man har et barn at tage sig af, og man samtidig er så uheldig. Jeg var helt nede i kulkælden og havde rigtig dårlig samvittighed over, at jeg ikke kunne rumme min mand og min søn," forklarer Maj.

Sorgen var så stor, at hun nogle dage var nødt til at tage væk hjemmefra.

”Forestillingen om det barn der skulle have været der, var allerede flyttet ind i mig, og hos os. Der var pludselig et hul og et stort tomrum. Der er en dobbelthed i det, som folk overser fuldstændigt. Jeg kan

godt være glad for det barn, jeg har, og samtidig være virkelig ulykkelig over det barn, jeg nok ikke ville få,” siger Maj.

Vi er blevet påduttet et forkert budskab

Oveni sorgen over at det ikke var lykkedes at få endnu et barn, havde Maj brug for at genvinde noget af den tabte kontrol. Hun var vred på sin krop, og på sin vis også irrationelt vred på sine forældres generation, fordi hun altid var blevet indprentet, at der var masser af tid til at stifte familie. Det vigtigste var at få en uddannelse først, og have styr på sit liv.

”Der mangler virkelig noget information om alder og fertilitet, eller også lider vi alle af en kollektiv fortrængning, hvor vi bilder os selv ind, at vi sagtens kan nå at få de børn, vi gerne vil have. Det ramte mig virkelig lige i panden, at fertiliteten daler voldsomt i slutningen af trediverne,” siger Maj.

Hun blev voldsomt provokeret af sin mand, når han opfordrede hende til at slutte fred med sin krop, og acceptere hvor hun var i livet. Han forstod ikke, at hun havde et så altoverskyggende behov for at få endnu et barn, når nu biologien talte imod det.

Biologien kunne hun ikke ændre på. I stedet tog Maj skeen i den anden hånd, og satte ind med en intensiv og meget restriktiv kostomlægning. Principperne var strikse og satte en del begrænsninger i hverdagen. Ikke desto mindre var det vigtigt for Maj, at hun havde vendt hver en sten og gjort alt, hvad hun kunne, for at få sit ønske opfyldt.

Et allersidste forsøg

I sidste ende gik Majs mand med til to nye fertilitetsbehandlinger. Han kunne ikke holde ud at se hende så ked af det. Den første korte behandling blev afbrudt undervejs, fordi der var for få æg. Maj havde dog

nået at få en ægløsningsprøjte, og derfor blev parret opmuntret til at forsøge sig derhjemme. Og som sagt så gjort. Forventningerne til at noget kunne ske var dog ikke særligt store.

Kort efter skulle Maj starte på en lang behandling. Her skulle det vise sig, at hun faktisk var blevet gravid på naturlig vis, og imod alle odds. Den kommende tid var præget af angst og nervøsitet for at miste, både fordi det var sket tidligere, men også fordi Maj vidste, at abortrisikoen er høj på den anden side af 40 år. Alt er dog gået planmæssigt indtil nu, og Maj er nu over halvvejs i sin graviditet.

Ingen gode råd, tak!

Følelserne og sorgen er dog på ingen måde glemt. Og spørger man Maj, om hun har været ensom, kommer svaret prompte.

”Ja, meget. Rigtig meget. Det er nok sorgens grundvilkår. Det er min sorg. Ingen omkring mig har været lige så ulykkelige over ikke at kunne få flere børn. Jeg har derfor måttet bære den alene, selvom jeg har gode mennesker omkring mig,” fortæller Maj.

Hun har aldrig talt med sin familie og veninder om, hvordan hun havde brug for at blive mødt. Det skulle ikke lyde som om, at hun ikke følte, de støttede hende. Derudover er hun også overbevist om, at man ikke kan rykke folk et sted hen, hvor de ikke er. Hvis der var nogle, som syntes, hun bare skulle være glad for det barn, hun havde, eller at hun var blevet for gammel, så var det den holdning, de nu engang havde.

Afslutningsvist har hun dog et vigtigt budskab, hun gerne vil videregive. Omgivelserne skal stoppe med de såkaldte gode råd.

”Alle skal finde deres egen vej i et behandlingsforløb, uden at omgivelserne kommer med gode råd. De falder alligevel ved siden af. Og kommentarerne om, at vi bare skulle nyde vores søn lidt ekstra, gjorde intet godt. De prikkede bare til min dårlige samvittighed over ikke at kunne rumme min familie, fordi jeg var så ked af det. I forvejen er der så meget mere skyld og skam forbundet med sekundær infertilitet og ønsket om endnu et barn. Omgivelserne skal bare lytte, ikke dømme,” lyder opfordringen fra Maj Marie Carlsen. ●